

„Nikdo mi nic neřekl. Akorát mi dali do ruky klíčky, vyfotili jsme se, klíčky mi zase vzali, a to bylo všechno,“ postěžoval si později.

## 16 Liga pro 200 diváků

Neslavný rekord si v roce 1946 připsalo LTC Praha. V prvním ligo-  
vém zápase sezony přišlo na obhájce titulu proti nováčkovi z Libně  
ostudných 200 diváků (podle některých zdrojů dokonce jen 185).  
Z dnešního pohledu je to nepochopitelné, ale byla to zkrátka jiná  
doba. LTC se měřilo zejména se zahraničními konkurenty, a tak  
ligový duel proti nepříliš zajímavému soupeři a za velké zimy praž-  
ské diváky ve středu večer prostě nezajímal. Přitom padlo sedm-  
náct gólů a určitě se bylo načítat. V duelu nastoupilo hned osm  
budoucích mistrů světa.

### LTC - SK Libeň 11:6 (4:2, 4:1, 3:3)

dl. První ligo-  
vým zápas v Praze byl hrán ve středu na zimním stadionu před 200  
diváky. Nebýti značně hry Libně a nepřesných rozhodčích Bartoně a Ženíška, diváci  
by se bývali za třeskutého mrazu ani trochu nerozhodli. Zápas sém byl slabě  
úrovně. LTC soupeře zřejmě podceňoval a hrál daleko pod svou obvyklou formou. Li-  
beň bruslařsky velmi nešťastně, vyúsťovala každé chyby obrany LTC k nebezpečným vý-  
padům, které dovedla zakončiti jistou střelbou. Povedl se jí výsledek, který těžko  
bude některý náš ligo-  
vý klub opakovat.

**K utkání nastoupila mužstva v těchto sestavách:** LTC: Štěpánek — Kus, Němec — Troják, V. Zábrodský, Konopásek — Trouslík, Šťovík — Sysel, Bubník, Müller. SK Libeň: Kučera — Šinták, Novotný — Kurzweil, Biederman, Novák — Nykl, dr. Vondřich — Štola, Šorel, Korolokov. Zápas byl hrán za stále převahy LTC, který však

**U LIBNĚ ZAHRÁL VÝBORNE KURZWEIL,**  
šťastný střelec čtyř branek. Dobrý Biederman pokazil si pověst unfair zákrokem na Kuse. V druhé minutě byl nejlepší Korolokov a snaživý Šorel. Z obránců byl nejlepší tvrdý Nykl.  
Prvá třetina hned v zahájení přinesla překvapení. LTC se ujal vedení brankou Trojaka, ale Kurzweil vzápětí vyrovnal. Ve druhé třetině při brance Bubníka si diváci zařadili, když rozhodčí Bartoš ji uznal, ačkoli byla docílena kopnutím. Potom nehezky faul Biedermana vynesl mu vyloučení na 5 minut. V poslední třetině se Libeň vložila do hry a docílila za sebou dvou branek. Pak se hra vyrovnala a závěr patřil LTC. Branky LTC Zábrodský 5, Sysel a Bubník po 2, Troják a Kus po 1, u Libně Kurzweil 4, Biederman a Novák po 1.

**JI NEDOVEDL VYJÁDRIT.**  
Náhradní brankář Štěpánek byl nejšťastnější, první pětka s Kusem v obraně

**HRÁLA POD SVÝM PRŮMĚREM,**  
jen V. Zábrodský uplatnil svou střelbu. V druhé pětce Trouslík a Šťovík tlačili svůj útok, v němž Sysel a Bubník trpěli sobeckou hrou Müllera.

## 17 Wing za Wings, King za Kings

Jen dva hráči v celé historii NHL měli stejné příjmení jako tým, ve kterém hráli. Zatímco Murray Wing odehrál za Red Wings jeden jediný zápas v sezoně 1973–74, Dwight King byl členem Kings sedm sezon, než byl v roce 2017 vytrejdován do Canadiens.

## 18 Nikdy nikdo nerozhodl dvakrát

Vstřelit zlatý gól na velkém turnaji, to je velký sen každého hokejisty, který se málokomu splní. Téměř každý fanoušek si ale na takový vzpomene, stačí, když zmíníme zlatý gól Petra Svobody v Naganu, nebo branky Jana Hlaváče či Davida Moravce v prodloužení rozhodujících duelů o titul mistra světa. Hráčů, kteří ve finálovém zápase rozhodli velký turnaj, už je přes padesát. Ale nikdo z nich se ještě neradoval dvakrát. I tak je to přehlídka fantastických hráčů, posuďte sami...

Rok	Turnaj	Hráč	Zápas	Datum	Čas/nájezd
2017	MS	Nicklas Bäckström (SWE)	SWE–CAN 2:1sn	21.5.2017	2. série
2016	<b>SP</b>	<b>Brad Marchand (CAN)</b>	<b>CAN–EUR 2:1</b>	<b>30.9.2016</b>	<b>59:16</b>
	MS	Connor McDavid (CAN)	CAN–FIN 2:0	22.5.2016	11:24
2015	MS	Tyler Ennis (CAN)	CAN–RUS 6:1	17.5.2015	21:56
2014	MS	Jevgenij Malkin (RUS)	RUS–FIN 5:2	25.5.2014	35:36
	<b>OH</b>	<b>Jonathan Toews (CAN)</b>	<b>CAN–SWE 3:0</b>	<b>23.2.2014</b>	<b>12:55</b>
2013	MS	Henrik Sedin (SWE)	SWE–SUI 5:1	19.5.2013	11:38
2012	MS	Alexej Těreščenko (RUS)	RUS–SVK 6:2	20.5.2012	33:31
2011	MS	Petteri Nokelainen (FIN)	FIN–SWE 6:1	15.5.2011	42:35
2010	MS	Tomáš Rolinek (CZE)	CZE–RUS 2:1	23.5.2010	38:13

Rok	Turnaj	Hráč	Zápas	Datum	Čas/nájezd
	<b>OH</b>	<b>Sidney Crosby (CAN)</b>	<b>CAN–USA 3:2p</b>	<b>28.2.2010</b>	<b>67:40</b>
2009	MS	Alexandr Radulov (RUS)	RUS–CAN 2:1	10.5.2009	34:30
2008	MS	Iļja Kovalčuk (RUS)	RUS–CAN 5:4p	18.5.2008	62:42
2007	MS	Colby Armstrong (CAN)	CAN–FIN 4:2	13.5.2007	29:11
2006	MS	Jesper Mattsson (SWE)	SWE–CZE 4:0	21.5.2006	14:36
	<b>OH</b>	<b>Nicklas Lidström (SWE)</b>	<b>SWE–FIN 3:2</b>	<b>26.2.2006</b>	<b>40:10</b>
2005	<b>MS</b>	<b>Václav Prospal (CZE)</b>	<b>CZE–CAN 3:0</b>	<b>15.5.2005</b>	<b>4:13</b>
2004	<b>SP</b>	<b>Shane Doan (CAN)</b>	<b>CAN–FIN 3:2</b>	<b>14.9.2004</b>	<b>40:34</b>
	MS	Jay Bouwmeester (CAN)	CAN–SWE 5:3	9.5.2004	40:20
2003	MS	Anson Carter (CAN)	CAN–SWE 3:2p	11.5.2003	73:49
2002	MS	Peter Bondra (SVK)	SVK–RUS 4:3	11.5.2002	58:20
	<b>OH</b>	<b>Joe Sakic (CAN)</b>	<b>CAN–USA 5:2</b>	<b>24.2.2002</b>	<b>38:19</b>
2001	MS	David Moravec (CZE)	CZE–FIN 3:2p	13.5.2001	70:38
2000	MS	Jan Tomajko (CZE)	CZE–SVK 5:3	14.5.2000	43:35
1999	MS	Jan Hlaváč (CZE)	CZE–FIN 1:0p	16.5.1999	76:32
1998	MS	Johan Tornberg (SWE)	SWE–FIN 1:0	16.5.1998	50:07
	<b>OH</b>	<b>Petr Svoboda (CZE)</b>	<b>CZE–RUS 1:0</b>	<b>22.2.1998</b>	<b>48:08</b>
1997	MS	Owen Nolan (CAN)	CAN–SWE 2:1	14.5.1997	21:56
1996	<b>SP</b>	<b>Tony Amonte (USA)</b>	<b>USA–CAN 5:2</b>	<b>14.9.1996</b>	<b>57:25</b>
	MS	Martin Procházka (CZE)	CZE–CAN 4:2	5.5.1996	59:41
1995	MS	Ville Peltonen (FIN)	FIN–SWE 4:1	7.5.1995	37:39
1994	MS	Luc Robitaille (CAN)	CAN–FIN 2:1sn	8.5.1994	6. série
	OH	Peter Forsberg (SWE)	SWE–CAN 3:2sn	27.2.1994	7. série
1993	MS	Andrej Nikoljšin (RUS)	RUS–SWE 3:1	2.5.1993	7:03
1992	MS	Roger Hansson (SWE)	SWE–FIN 5:2	10.5.1992	30.min
	OH	Igor Boldin (UIS)	UIS–CAN 3:1	23.2.1992	55:54
1991	<b>KP</b>	<b>Steve Larmer (CAN)</b>	<b>CAN–USA 4:2</b>	<b>16.9.1991</b>	<b>52:13</b>

1987	<b>KP</b>	<b>Mario Lemieux (CAN)</b>	<b>CAN–URS 6:5</b>	<b>15.9.1987</b>	<b>58:34</b>
1984	<b>KP</b>	<b>Paul Coffey (CAN)</b>	<b>CAN–SWE 6:5</b>	<b>18.9.1984</b>	<b>24:39</b>
1981	<b>KP</b>	<b>Sergej Šepeljov (URS)</b>	<b>URS–CAN 8:1</b>	<b>13.9.1981</b>	<b>31:15</b>
1976	<b>KP</b>	<b>Darryl Sittler (CAN)</b>	<b>CAN–TCH 5:4p</b>	<b>15.9.1976</b>	<b>71:33</b>
1952	ME	Göte Blomqvist (SWE)	SWE–TCH 5:3	25.2.1952	III.tř.
1939	ME	Franz Geromini (SUI)	SUI–TCH 2:0	5.3.1939	25.min
1938	MS	Pat McReavy (CAN)	CAN–GBR 3:1	20.2.1938	6.min
1936	ME	John Gerald Davey (GBR)	GBR–TCH 5:0	14.2.1936	10.min
1934	MS	Jim Dewey (CAN)	CAN–USA 2:1	11.2.1934	39.min
	ME	Hans Lang (GER)	GER–SUI 2:1p2	11.2.1934	75.min
1930	MS	Alexander Park (CAN)	CAN–GER 6:1	10.2.1930	12.min
	ME	Erich Römer (GER)	GER–SUI 2:1	9.2.1930	III.tř.
1929	ME	Wolfgang Dorasil (TCH)	TCH–POL 2:1p2	3.2.1929	77.min
1924	ME	Léonard Quaglia (FRA)	FRA–SWE 2:1	16.3.1924	I.tř.
1921	ME	Georg Johansson (SWE)	SWE–TCH 6:4	23.2.1921	I.tř.
1920	OH/MS	Chris Fridfinnson (CAN)	CAN–SWE 12:1	26.4.1920	1:55

Tučně jsou uvedeny turnaje s účastí nejlepších profesionálů.

## 19 Gól do sítě Kanady

Zachytit gól se fotografům v dávných dobách dařilo málokdy. Na tomto snímku z roku 1935 Čechoslovák Jaroslav Císař právě pokořil kanadského brankáře, kterým byl Art Rice-Jones. Stalo se tak v semifinálové skupině mistrovství světa. Bohužel to stačilo jen na těsnou porážku 1:2, ale i tak to byl tehdy zatím nejlepší výsledek Československa s Kanadou. A Císař byl po Malečkovi teprve druhým hráčem, který dokázal brankáře z kolébky hokeje v oficiálním reprezentačním zá-



pase překonat. Brankář Rice-Jones také v celém turnaji dostal v sedmi zápasech jen sedm branek a týmu vychytil titul. Později se jako voják ve druhé světové válce vylodil v Normandii, zachránil život několika svým spolubojovníkům, sám byl ale těžce raněn a zajat. Po osvobození se sice vrátil domů, hokej už ale bohužel hrát nemohl.

## 20 V Brně se ztratil puk

Dnes je Brno občas terčem škodolibé legrace kvůli „hořícímu pařezu“ a podobným událostem. Zkraje třicátých let minulého století při přátelském zápase mezi Moravskou Slavií Brno a Žabovřeska-

mi zase nedohráli hokej z jiného vážného důvodu: „Poslední třetina zápasu se nekonala, poněvadž se ztratil puk a na hřišti jiného nebylo. Poněvadž ani v prodloužené přestávce nemohl být puk nalezen, soudce Ehrenhaft zápas ukončil.“

## 21 McRangers

4. ledna 1944 nastoupil tým New York Rangers v sestavě, díky níž se na ledě v jeden okamžik mohli sejít sami „Mekové“. Ten den totiž byli ve hře Tubby McAuley, Bucko McDonald, Kilby MacDonald, Jack McDonald a Bob McDonald. Kdyby vydrželi až do roku 1956, kdy do Rangers přišel Parker MacDonald, mohli by vytvořit dokonce kompletní šestku.

## 22 Něco k proclení?

V roce 1946 dostala celní správa tip, aby si došlápla na hokejisty vracející se ze zájezdu do Švýcarska. A došlo na to, že spousta valut i zboží skončila v jejich spárech. Jeden z nejlepších hráčů dokonce strávil noc ve vazbě. Tisk tehdy psal: „Naše sportovní veřejnost si jen těžko vysvětlovala a odůvodňovala dvě velké prohry našich hockeyistů ve Švýcarsku. Teprve návrat s neobvyklou dohrou přinesl zcela jasný názor: Do Švýcarska se jelo nikoliv za sportem, ale za obchodem. S výpravou, v jejímž počtu byl skoro stejný počet hráčů jako funkcionářů, nebylo důležité, aby v ní byl také trenér nebo masér. Funkcionáři měli jiné starosti. S přetíženými kufry se vraceli do Prahy. A to, co se do kufrů nevešlo, převzali hráči. Nebylo to však jenom zboží, jehož je u nás nedostatek a po němž je tu

velká poptávka, ale také valuty podle kusých informací ve velkých hodnotách. Podezření o nekalých záměrech bylo napřed zraženo a naše bezpečnostní úřady šly najisto. Při trojí prohlídce v Horním Dvořišti, v Českých Budějovicích a v Praze byly všechny pašované hodnoty zabaveny.“ A nechyběl ani apel po přísném potrestání. K tomu ale nakonec nedošlo.

## 23 Argentinci a Egypťan na mistrovství

Vypadá to hodně nepravděpodobně, ale opravdu se tak stalo. Bratři Emilio a Guido Botturiové se narodili v Buenos Aires, v mládí ale přesídlili s rodiči do Milána, kde byli průkopníky hokeje a zahráli si na mistrovství Evropy 1924, kde Itálie debutovala na mezinárodním fóru. Taktéž v italském dresu se v roce 1930, to už na světový šampionát, probojoval do nominace Ernesto Iscaki. Narodil se v židovské komunitě v egyptské Alexandrii a do Itálie se dostal s rodiči ještě jako dítě. Jiný z italských reprezentantů naopak u Egypta našel smrt. Camillo Mussi ještě v únoru 1940 reprezentoval Itálii na Týdnu zimních sportů v Ga-Pa. V srpnu už měl jako pilot italského letectva u egyptských břehů za úkol shazovat bomby na britské lodě. Jeho letadlo bylo však zasaženo a Mussi z celou posádkou zahynul ve vlnách Středozemního moře.

## 24 Kohokoli za někoho

To, že cena pro nejlepšího trenéra NHL nese jméno Jacka Adamse, není náhoda. Jako jediný v historii dokázal vyhrát Stanley Cup jako hráč (2x), trenér (3x) i generální manažer (7x). Ale ani on se se svým

týmem nevyhnul slabším sezonám. V ročníku 1939–40 byl jeho Detroit mimo pozice pro play-off a nedobře na tom byl i Montreal. Jack Adams poslal telegram tehdejšímu kouči Habs Julesi Dugalovi: „Vytřejduju s tebou někoho za kohokoli.“ A jaká byla odpověď? „My rádi vytřejdujeme kohokoli za někoho.“

## 25 Vesnice v lize

Nejmenší obcí, která kdy hrála českou nebo československou nejvyšší soutěž, byl v sezoně 1952–53 západočeský Holoubkov. V lize začala tahle vesnice, která měla tehdy kolem 1000 obyvatel, nebojácně. Na stadionu v Plzni, kde parta rybníkářů vyzvala slavnou Spartu i s legendárním Zábrodským, skončil duel těsnou výhrou Pražanů 2:1. Ještě slavnější okamžik přišel v 11. kole, kdy Holoubkov v derby rozprášil nedalekou Plzeň 10:2! Čtyři góly Holoubkova dal tehdy Miloslav Vinš, který se později stal legendou právě i plzeňského klubu. Kromě této výhry už ale Holoubkovští dokázali pouze dvakrát udolat tehdy ještě velmi slabé Kladno (5:3 a 19:1 – v tomto zápase vstřelil Vinš dokonce šest gólů) a po roce společně s dalšími čtyřmi celky sestoupili. Přesto zanechali v naší lize, která ale tehdy čítala neuvěřitelných 21 týmů, zajímavou stopu. Jejich tým plný kamarádů z Holoubkovského rybníka tvořili: Zdeněk Pech, Karel Šott, Rudolf Adam, Ladislav Fišer, Jiří Jedlička, Václav Jedlička I, Václav Jedlička II, Miloš Ježek, Jan Jonák, František Kuneš, Miloslav Pelc, Václav Pěnkava, Zdeněk Tůma, Miloslav Vinš a Jaroslav Veselý.

V historii nejvyšší soutěže se objevily i další malé obce a města, jako například Velké Popovice, za které si zahrál ligu i budoucí vy-

nikající trenér Ladislav Štemprok. Anebo Říčany, kde ligovou kariéru odstartoval budoucí reprezentant Václav Bubník.

## 26 Nejmladší hokejista světa

V únoru 1948 se v zámořském tisku objevila neobvyklá zpráva: „John Byth Nial, 5 kilogramů vážící obránce, je pod smlouvou s týmem Cleveland Barons z AHL. Ve dvou měsících věku je pravděpodobně nejmladším podepsaným hokejistou na světě.“ Jeho rodiče byli kamarády majitele klubu Ala Suthpina, který, když se dozvěděl o narození kloučka, okamžitě odeslal rodičům poštou smlouvu. Ročně si měl mladý bek vydělat přesně 1 dolar.

## 27 Kanadáné na startu ligy

Už v prvním ročníku naší ligy v roce 1937 působily v předních týmech zahraniční posily. Ty nejlepší byly samozřejmě z Kanady. V LTC Praha hrál známý Mike Matthew Buckna a také subtilní Stephen Patrick Beda. Ve Spartě pak nastupovali Arthur McLean a Murray Alexander Teeple (na obrázku). Obránce Beda vstřelil 1 gól, Buckna 8. McLean s jistotou 6 a Teeple 7. Jenže z duelu Mladá Boleslav – Sparta, který skončil 2:9, neznáme spartánské střelce gólů a vzhledem



k tomu, že McLean s Teeplem byli nejlepšími kanonýry mužstva, dozajista si nějakou tu přesnou trefu připsali. Právě Teeple tak byl možná nejlepším zahraničním střelcem prvního ligového ročníku 1937. Na slavného Malečka a jeho 16 gólů v 6 zápasech ale určitě neměl. V Praze působil Teeple, rodák z Brandonu v Manitobě, jediný rok, jinak hrál hokej vesměs hlavně ve městě Fort William, kde žil. Do Československa se jako člen armády ještě jednou vrátil a v roce 1946 předváděl své umění ve vyprodaných přátelských zápasech příslušníků kanadské armády. Zemřel v roce 1987 ve věku 72 let.

## 28 Gól z trestné lavice

29. prosince 1998 fauloval montrealský Marc Recchi hráče Edmontonu, který ovšem zůstal v držení puku, a tak rozhodčí signalizoval trest a hrálo se dál. Brankář Tommy Salo opustil branku a místo něj skočil na led jeho spoluhráč do pole, jenže nešťastný obránce Janne Niinimaa pak poslal puk do vlastní opuštěné branky. A kdo byl označen za střelce? Hádáte správně, právě faulující Marc Recchi, který se jako poslední z Montrealských dotkl puku. A tak předtím, než zamířil na trestnou lavici, prožil radost ze „vstřelené“ branky.

## 29 Hra vysokou holí

Dominik Hašek nebyl zdaleka první, kdo někoho přetáhnul přes hlavu hokejkou. Už ve dvacátých letech minulého století to na Táhlínském rybníku trochu přehnal zedník Kasa, aneb jak citoval denní tisk: „V minulých dnech hrálo několik mladíků patrně neohlášený

přátelský zápas hockeyový na rybníce u Tálína. Někteří byli z Tálína, jiní ze Žďáru a hrálo se ovšem jen tak bez soudce. Teprve nyní a sice u okresního soudu ve Vodňanech bude rozhodovati, do jaké míry hrál jeden z hráčů, 26letý zedník a domkář Karel Kasa z Tálína >>unfair<<. Jak bylo totiž protivínskými četníky vyšetřeno, stloukl při tomto přátelském zápase Kasa hockeykou do hlavy Františka Nováka, syna kováře ze Žďáru udanlivě bez vážného důvodu a ten musel potom vyhledati lékařskou pomoc. Dr. Svoboda z Protivína, který ho ošetřil – zjistil na hlavě dvě tržné rány a uznal zranění za lehké. >>Unfair<< hra Kasy byla prý veřejně a rozhorleně odsuzována.“

### 30 Střídáme?

V roce 1979 emigroval vynikající brankář Pardubic a reprezentace Jiří Crha do zámoří, kde se dokázal postupně probíjet až do kádru týmu NHL Toronto Maple Leafs. Zpočátku měl ale poměrně logicky problémy s jazykem i pochopením některých věcí. A tak se mu také stalo, že v jednom duelu odjížděl první brankář Toronta Mike Palmateer z branky při poskytnuté výhodě před vyloučením. Crha si ale myslel, že kolega střídá, a tak místo něj skočil na led.

### 31 První „Jágr“

Naše země už kdysi dávno měla svého „Jágra“ a asi jen málokdo dnes dokáže docenit obrovské úspěchy, na které (nejen v hokeji) dosáhl nejlepší český hokejista první poloviny dvacátého století Josef Maleček. Mimo jiné je prvním doloženým hokejistou celé historie, který nastřílel přes tisíc gólů! Podle precizních statistik švédského histo-



rika Patricka Houdy nasázel minimálně 1708 gólů, přičemž celkem jich bylo zcela jistě přes 2000! Například v ročníku 1931–32 se radoval z branky minimálně ve 182 případech! Byl reprezentantem i v tenise, zahrál si Wimbledon nebo Davis Cup, v pozemním hokeji hrál v reprezentaci ještě ve 43 letech, atletický rekord na 400 metrů překážek držel naopak už v 16 letech. Už v 17 letech hrál fotbalovou ligu za Spartu a byl i vynikajícím cyklistou a golfistou.

Ale legendou se stal ve svém milovaném ledním (tehdy se ještě říkalo kanadském) hokeji. Demonstrujme to pro tentokrát jen zmínkou, že v roce 1933 ho jako prvního Evropana chtěl v NHL tým New York Rangers. A dál už pokračujme jen výčtem jeho největších úspěchů: účastník OH 1924, 1928 a 1936 a dalších pěti mistrovství světa (2x bronz) a k tomu ještě šesti mistrovství Evropy (mistrem Evropy byl v letech 1922, 1925 a 1929). Byl nejlepším střelcem MS 1933, 1935 a 1939 a nejlepším střelcem ME 1925. Mistrem naší země se stal mezi lety 1923 a 1943 hned dvanáctkrát, což je dodnes nepřekonaný rekord! I přes všechny tyto neskutečné úspěchy byste se o něm v éře komunismu leckdy v hokejových knihách ani nedočetli. V roce 1948 totiž před komunistickým režimem emigroval a žil zejména ve Švýcarsku, kde si ve značně pokročilém věku zahrál také nejvyšší hokejovou soutěž. Zemřel ve věku 79 let v roce 1982 v Bayportu ve Spojených státech amerických a jeho životní osudy by vydaly na celou knihu.

## 32 Nedostal gól a prohrál

V sezoně 1928–29 hájil branku týmu NHL New York Americans 160cm nevysoký Roy „Shrimp“ Worters. V zápase proti Montrealu Canadiens chytal celý duel a nedostal ani jeden gól. Přesto nevy-

chytal nulu a jeho tým prohrál. Jak je to možné? Když na jeho branku najížděl slavný střelec Howie Morenz, hodil po něm obránce Joe Simpson hokejku. To znamenalo technický gól, který byl nakonec jediný v celém zápase. Habs vyhráli 1:0... Mimochodem, na konci sezony obdržel maličký brankář Hartovu trofej pro nejužitečnějšího hráče NHL.

Podobnou situaci zažil mnohem později i jiný brankář. Výhru nebo prohru do statistik brankářů dostává jen gólman, který byl na ledě v době, kdy padl vítězný gól, nebo ten, který byl v brance naposledy před opuštěním ledu. 28. listopadu 2011 se v brance Carolina Hurricanes v NHL objevil za stavu 6:3 pro Calgary Flames dvaadvacetiletý nováček Mike Murphy. Záhy sledoval, jak spoluhráč Eric Staal snižuje na 4:6. Trenér Muller neváhal, brankáře odvolal a vyzkoušel power play. V něm ale skóroval do prázdné branky útočník Calgary Jarome Iginla a bylo to 7:4 pro Flames. Murphy se vrátil mezi tyče a teprve pak si konečně připsal první zákrok proti střele v NHL, když ho vyzkoušel Tim Jackman. Do konce zápasu si připsal už jen jeden další zákrok. Na druhé straně ale vstřelili branky v úplném závěru jeho spoluhráči LaRose a Staal a konečný výsledek tak byl 7:6. Carolina prohrála, Murphy nedostal během 8 minut a 37 sekund ani jeden gól. Přesto on byl brankářem, kterému byla připsána porážka. Vítězný gól totiž vstřelil Iginla do prázdné branky ve chvíli, kdy ji právě Murphy opustil. Nepravděpodobné, možná i nespravedlivé, leč platné. Murphy si pak v NHL zachytil ještě jednou, ve Winnipegu za 27 minut a 29 sekund také nedostal ani gól. V NHL tak má celkovou bilanci – 2 zápasy, 0 výher, 1 prohra, průměr 0 obdržených gólů, 100% úspěšnost zákroků.

### 33 Nejstarší žijící hráč NHL

V lednu 2017 zemřel ve věku nedožitých 99 let člen hokejové síně slávy a legendární hráč Bostonu Milt Schmidt. Zářil už jako junior v Kitcheneru a měřil solidních 183 centimetrů. Generální manažer Toronta Conn Smythe ho ale tehdy nechtěl, že prý je moc malý. A ani v Bostonu mu nejprve pšenka moc nekvetla. Generální manažer Art Ross mu na prvním kempu řekl, že má „jít domů a vyrůst“. Asi se to podařilo – 16 sezon, 776 zápasů, 575 bodů, 2 Stanley Cupy, vše v dresu Bruins. A to ještě o tři sezony na vrcholu kariéry přišel kvůli druhé světové válce, kdy sloužil v armádě (a zahrál si díky tomu exhibičně i v naší zemi). Žezlo nejstaršího žijícího hráče NHL po Schmidově smrti převzal Chick Webster, kterému bylo v roce 2017 požehnaných 97 let.

### 34 Hrál už před válkou

Nejstarším žijícím českým ligovým hokejistou je Václav Lenc z Českých Budějovic. 18. července 2017 oslavil už 97. narozeniny. V nejvyšší soutěži debutoval 28. prosince 1941 v duelu proti I. ČLTK Praha, který se hrál na tenisových kurtech za Dlouhým mostem v Českých Budějovicích. Pražský tým tehdy vyhrál 7:2, když se hned třikrát trefil pozdější mistr světa v hokeji a vítěz Wimbledonu v tenise Jaroslav Drobný. Václav Lenc hrál ligu celkem 10 sezon, odehrál kolem 85 zápasů a vstřelil dvě ligové branky. Jednu přes celé hřiště do sítě dnešního Slovanu Bratislava. Nepřestal hrát ani za druhé světové války, kdy byl nuceně nasazen v Linci, přestože jednou po utkání musel jet zpět do bombardovaného Rakouska dokonce schovaný pod uhlím. Když

České Budějovice získaly v roce 1951 titul, byl tehdy členem pouze záložního mužstva, ale o dva roky později s mužstvem vybojoval alespoň ligový bronz. V lize končil až v 37 letech, což bylo v tehdejší době neobvykle pozdě. Svou příkladnou životosprávu a vitalitu ale prokazuje dodnes, kdy stále dokáže číst bez brýlí a živě se zajímá o svůj milovaný hokej.

